

پیش‌بینی باورهای معرفت‌شناختی بر اساس انگیزش درونی و مولفه‌های هوش هیجانی

شبنم مشحونی^۱ (کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور تبریز)
سهیلا محمدعلیزاده نویر (کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور تبریز)

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه بین هوش هیجانی و انگیزش درونی با باورهای معرفت‌شناختی انجام شد. جامعه آماری این تحقیق، دانشجویان دوره کارشناسی پیراپزشکی دانشگاه تبریز در سال تحصیلی ۹۵-۹۶، در نظر گرفته شد. افراد نمونه با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی با حجم نمونه آماری ۲۸۸ نفر (۱۰۱ پسر، ۱۸۷ دختر) از بین دانشجویان فوق‌انتخاب شدند. روش تحقیق از نوع همبستگی است. در این پژوهش از پرسشنامه هوش هیجانی بار-آن (EQ-i) و پرسشنامه باورهای معرفت‌شناختی شومر و انگیزش تحصیلی هارتر به عنوان ابزار پژوهش استفاده شد. پس از جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از روش‌های آمار استنباطی (نظیر آزمون همبستگی و رگرسیون چند متغیره به شیوه هم‌زمان)، تجزیه و تحلیل صورت پذیرفت. نتایج پژوهش نشان داد که اثرات متغیرهای حل مسئله، شادمانی، خویشتن‌داری معنی‌دار بوده و در پیش‌بینی متغیر ملاک (باورهای معرفت‌شناختی) نقش دارند؛ شادمانی پیش‌بینی‌کننده منفی باورهای معرفت‌شناختی می‌باشد، متغیرهای حل مسئله، خویشتن‌داری پیش‌بینی مثبت باورهای معرفت‌شناختی می‌باشد که حل مسئله بهترین پیش‌بینی‌کننده مثبت باورهای معرفت‌شناختی است.

کلیدواژه‌ها: هوش هیجانی، باورهای معرفت‌شناختی، انگیزش تحصیلی، انگیزش درونی.